

דף נט.

הרמב"ם הל' בית הבחירה פ"א ח"ז

ein meshpach a.

וְעֹשֵׂין בַּמִּקְדָּשׁ כָּלִים . מִזְבֵּחַ לְעֹלָה וְלִשְׁאָר הַקְרָבָנוֹת . וְכֹבֵשׁ שְׁעֹלָים בּוֹ לְמִזְבֵּחַ . וּמִקְוּמוֹ לְפָנֵי הַאֲוָלָם מִשּׁוֹךְ לְדֶרֶום . וּכְיוֹר וּכְנוֹ לְקָדֵשׁ מִמְּנָנוֹ הַכְּהֻנִּים יָדֵיהֶם וּרְגָלִילָהֶם לְעַבּוֹדָה . וּמִקְוּמוֹ בּוּנְיוֹן הַקְדָּשָׁה לְעַבּוֹדָה . וּמִזְבֵּחַ מִשּׁוֹךְ לְדֶרֶום שֶׁהָוָא שֶׁמְאֵל הַגְּכָנָס לְמִקְדָּשׁ . וּמִזְבֵּחַ לְקָטְרָת וּמִנּוֹרָה וּשְׁלָחָן וּשְׁלָשָׁפָן בְּתוֹךְ הַקְדָּשָׁה לְפָנֵי קָדְשָׁים :

הרמב"ם הל' פמולוי המוקדשין פ"ג ה"ב

ein meshpach b.

מִזְבֵּחַ שְׁנַפְגָּם נִפְסָלוּ כֹּל הַקְדָּשִׁים שֶׁהָיוּ שָׁם שְׁחוּטִין בַּמִּקְדָּשׁ שְׁעָדֵין לֹא נִזְרָק דָּמָם . שְׁהָרִי אֵין שָׁם מִזְבֵּחַ לִזְרָק עַלְיוֹ וּנְאָמֵר 'וְזִבְחַת עַלְיוֹ אֵת עַלְתִּיךְ וְאֵת שְׁלָמִיךְ' כְּלֹזֶר תְּזִבֵּחַ וְהָיוּ עַזְמָד בְּתַקְנוֹן לֹא פָגּוּם :

๒. **כسف משנה :** ועושים במקדש כלים וכו' עד משוך לדром. בפרק ג' דמדות (משנה ר'):
ומזבח לקטרת ומנורה ושולחן. מפורש בתורה. ומה שכחוב ושלשות בתוך הקדש וכו' עד
ושלחן מימין. מבואר בפרשת תרומה ובפרשת פקודי : ומיש ומזבח הקטרת משוך מבין שניהם
להוז. בפרק ג' דיומא (דף ל"ג):

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"ג ה"ג

אבל קדושים חייהם שעשו שם בעזירה כנספוגם לא נפסלו. אלא בשיבגה המזבח יקרבו שאין בעלי חיים נדחים:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פט"ז ה"ד

בהתמת השותפים שהקדיש אחד מהן חייה שלו וחויר ולקח חייה الآخر והקדישו הרי זו קדשה וקרבה. אף

ה. **כسف משנה:** (כב-כג) מזבח שנפוגם וכיו' אבל קדשים חיים שהיו שם בעזירה שנפוגם לא נפסלו וכיו'. בפ' קדשי קדשים (דף נ"ט) אמר רב מזבח שנפוגם כל הקדשים שנשחטו שם פסולים והכי א"ר [שמעון] ברבי משה רבי ישמעאל בר' יוסי ומיתתי לה מרכטיב וובחת עליו את עלותיך ואת שלמיך וכי עליו אתה זוכה אלא כשהוא שלם ולא כשהוא חסר וכיו' ור"י אמר אחד זה ואחד זה פסולים במא依 קא מיפלגי רב סבר בעלי חיים אינם נדחים ור"י סבר ב"ח נדחים. ופירש"י שנשחטו שם בעזירה כשהוא שלם והאי עליו בגיןו ושבילו קאמר. אחד זה ואחד זה בין שנשחטו בשעת פגימתן בין שנשחטו אחר תיקונו פסולים. ופסק ריבינו כרב ונחתbaar בפט"ז מהלכות מעשה הקרבנות:

ט. **כسف משנה:** בתמת השותפים שהקדיש אחד מהם חייה שלו וכיו'. בפ"ק דזבחים (י"ב): ובפ' בתרא דכריות ופרק כיצד מערימים ופ"ק דקידושין (דף ז') א"ר יוחנן בהמה של כי' שותפים הקדיש חייה וחויר ולקח חייה והקדישה קדושה ואני קריבה ועשה תמורה וומרתה כיוצאה בה שי'ם תלת שמע מינה בעלי חיים נדחים וש'ם דיחוי מעיקרו הווי דיחוי ושמע מינה יש דיחוי בדים. ובפרק מי שהיה טמא (פסחים צ"ח) קאמר גمرا על מתני' דהמפריש נקבה לפתחו דשמע מינה הני תלת ר' יוחנן, וריבינו שפסק שלא כוותיה משום דברך שני שערוי (דף ס"ד) פלייג רב עליה דר"י ואמר בעלי חיים אינם נדחים ואמרין בגמ' המתני' דיקא כרב דקתי נאם של שם זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים המשתלה ואידך כדקאי קאי ובתר hei מתיב מודתנן ועוד אמר ר' יהודה נשפק הדם ימות המשתלה וכיו' בשלמא לרוב בהא פלייגי אמר רבא הא אמרין דיקא מתניתין כוותיה דרב ובתר hei מתיב קאמר גمرا (דף ס"ה) ואיכא דיקא מותיב hei ועובד אמר ר' יהודה נשפק הדם ימות המשתלה וכיו' בשלמא לרוב רישא פלייגי בחטא הצבוד וסיפא פלייגי בבעל חיים אלא לר"י מי. ועוד קשיא וכוין המתניתין דיקא כרב נקטין כוותיה ואיעיג המתניתין ר' פ' מי שהיה טמא דיקא כר' יוחנן ייל דההיא כר' דיחידאה הו. ועוד דברך קדשי קדשים (דף נ"ט) אמרין דר"ש ב"ר ור' ישמעאל ברבי יוסי ס"ל כרב ועוד דברך התערבות (דף ע"ג) אמרין דסתם מתני' דקינים כמו'ד בעלי חיים אינם

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדר" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמתיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאה "כתרם" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

על פי שמתתחלתה רוחנית היתה בשהקדיש חצייה אין הדרחי מעקרו דחוי ואף על פי שהוा קדשת דמים הואריל והיא בעלי חיים אין בעלי חיים נדחים. והרי גראית כלה לקרבנה לפיכך תקרב ועוזה תמורה:

עיין משפט ד. הרמב"ם הל' פטולי המוקדשין פ"ג ה"ד

הקדיש בהמות עד שלא נבנה המזבח. כשייבנה מקריבין אותו שהחמי מעקרו אינו דחוי:

עיין משפט ה. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג ה"ב

כמה מקטירין ממנה בכל יום. משקל מאה דינרין. חמשים בבקר וחמשים בין העربים. מזבח שנעקר מקטירין הקטרת במקומו. וקטרת שפקעה מעל המזבח אפילו קרטין שבה אין מחזירין אותו:

נדחים. מ"כ בשם המאירי אע"פ שהוא קדשות דמים אין לשון זה ברור אצל השרי בשאי בה אלא קדשות דמים ראוי לומר יותר שלא ידחה עכ"ל:

ג. כסוף משנה: הקדש בהמות עד שלא נבנה המזבח וכו'. שם הוא רתניא כל הקדשים שהיו עד שלא נבנה המזבח פטולים פריך נבנה דחויים מעיקרא נינהו כלומר וכשרים הם:

כ. כסוף משנה: כמה מקטירין ממנה בכל יום וכו'. פריך דבריות (דף ו') ובפ"ד דיוםא (דף מ"ג): מזבח שנעקר מקטירין הקטורת במקומו. מימרא פריך קדשי קדשים (זבחים נ"ט): וקטורת שפקעה מעל המזבח אפילו קרטין שבה אין מחזירין אותו. מימרא פריך הקומץ רבה (דף כ"ו) ופירש"י אפילו קרטים שלימים וחשובים שבה:

דף נט:

הרבמ"ם הל' בית הבחירה פ"ב ח"ח עין משפט א.

מִזְבֵּחַ שְׁעָשָׂה מִשָּׁה **וְשְׁעָשָׂה** **שֶׁלְמָה** **וְשְׁעָשָׂה** **בְּנֵי הַגּוֹלָה**
וְשְׁעָתִיד לְהַעֲשָׂת **כָּלֵן עֶשֶׂר אַמּוֹת גְּבָה** **כָּל אַחֲד מִתְּחָנָן**.
וְזֶה הַכְּתוּב בְּתֹרֶה **וְשְׁלֹשׁ אַמּוֹת קְוָמָתוֹ** **מִקְוָם הַמְעָרָכָה**
בְּלִבְדֵּךְ. **וְמִזְבֵּחַ שְׁעָשָׂה** **בְּנֵי הַגּוֹלָה** **וְכֵן הַעֲתִיד לְהַבְּנוֹת**
מִזְבֵּחַ אַרְכּוֹ וְרַחֲבוֹ לִי'בָ אַמּוֹת עַל לִי'בָ אַמּוֹת:

ל' **כسف משנה**: מזבח שעשה משה וכו'. בפרק קדשי קדשים (דף נ"ט): תニア ושלש אמותו קומתו דברים כתובין בדברי רבי יהודה ר' יוסי אומר כאן רבوع ונאמר להלן רביע מה להלן גובהו פי שניים בארכו אף כאן גובהו פי שניים בארכו וכו' איל' רבי יוסי והלא כבר נאמר ואת קלי הazar ואת מסך שער הazar אשר על המשכן ועל המזבח מה משכנ י' אמות אף מזבח י' אמות וכו' ומה תיל' וג' אמות קומתו משפט סובב ולמעלה ופירש"י משפט סובב ולמעלה עד מקום הקרנות ולמטה הימנו ו' אמות וגובה הקרנות אמה הרי עשר וידעו דהלהנה כרבי יוסי לגבי רבי יהודה ועוד DSTם גمرا בפרק שני הלחים (מנחות דף צ"ו) כרבי יוסי ופירש"י וג' אמות קומתו במזבח הנחשת כתיב ונאמר להלן רביע במזבח הזהב אמה ארכו ואמה רחבו רביע ואמותים קומתו אף כאן גובהו פי שניים בארכו הרי י' אמות וכו' משפט סובב ולמעלה עד מקום הקרנות ולמטה הימנו ו' אמות וגובה הקרן אמה ועיין بما שאכתוב לקמן בפרק זה: ומזבח שעשו בני הגולה וכו'. משנה בפ"ג דמדות (משנה א').